

נחל זהר

פירושים וחיידושים בספר הזהר הקדוש
על סדר פרשת השבוע

על פי ההקדמות אשר בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן מברסלב זצוק"ל

בזהר דא יפקון ביה מן גלותא ברחמים

להבין דרך הלימוד ומטרת עלון זה נא עיין בהקדמה בגב העלון

תרגום ללשון הקודש

זהר הקדוש - תיקון יה דף לו.

אמר רבי אלעזר: אבא, ולמה אסור להסתכל בפגשות? אמר לו רבי שמעון: בני, בגלל אותם הקלפות שמתלבשים בו, ושהם בו, שהם רוח סערה ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב, ודא איהו דחזא ויחזקאל עליו השלום, שאמר וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון, זה קו תהו, קלפה ירקה של אגוז, קו ירק. ענן גדול, הקלפה השנייה הקבנה של האגוז, וזה כהו, ואש מתלקחת, קלפה שלישית של האגוז, וזה חשך. ונגה לו סביב, זו קלפה רביעית של האגוז, שהיא נאחזה כמה, ומתוכם בעין החשמל, זה מוח האגוז, וזה יאהרונה".

ובני, עד שקלפות האגוז הללו נעברים ונשברים בתקיעה ושברים ותרועה, דכחון שברים (שמות כג כד) שבר תשבר מצבותיהם, דאינון קליפין דאגוזא, ובתרועה (תהלים כ ט) תרועם בשבט ברזל, ובתקיעה והקע אותם לני, דאליו גרמו (בראשית לב כו) דותקע כף ירך ועקב בגיד הנשה, דאיהו צדיק, ואתפרש מינה שכינתא, ואיהו בגלותא, ואתדבק באתרהא קליפה דערלה דאפריד בין צדיק ושכינתא, על כן לא (דף לו ע"ב) יאכלו בני ישראל את גיד הנשה (שם לב לג), עד דאתעברת האי קליפה מתמן.

ובני, כל זמן שהקלפות הללו לא עוברים מן הקשת, לא תהיה הקשת בגוניה מאירים, וסימן זה יהיה בידך - עד שתראה קשת בגוניה מאירים, אל תצפה לרגלי המשיח, ומיד שתהיה מאירה בגונים מאירים, מיד וראיתיה לזכר ברית עולם, ומיד מתגלה אותו שנאמר בו וזה לך האות כי אנכי שלחתיך, לקיים בו בימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, באותו זמן מתגלה מ"ה ש"היה ה"וה שיהיה.

אמר רבי אלעזר, אבא ואמאי אסיר לאסתכלא בפגשות, אמר ליה רבי שמעון, ברי בניו אינון קליפין דמתלבשין ביה ודאינון ביה, דאינון רוח סערה ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב, ודא איהו דחזא ויחזקאל עליו השלום, דאמר וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון, דא מן תהו קליפא ירוקא דאגוזא מן ירוק, ענן גדול קליפה תניינא חזקא דאגוזא, ודא כהו, ואש מתלקחת קליפה תליתאה דאגוזא ודא חשך, ונגה לו סביב דא קליפה רביעאה דאגוזא, דאיהו אתאחרא במוחא, ומתוכם בעין החשמל דא מוחא דאגוזא, ודא יאהרונה".

ובני עד דאליו קליפין דאגוזא מתעברין ומתברין, בתקיעה ושברים ותרועה, דכחון שברים (שמות כג כד) שבר תשבר מצבותיהם, דאינון קליפין דאגוזא, ובתרועה (תהלים כ ט) תרועם בשבט ברזל, ובתקיעה והקע אותם לני, דאליו גרמו (בראשית לב כו) דותקע כף ירך ועקב בגיד הנשה, דאיהו צדיק, ואתפרש מינה שכינתא, ואיהו בגלותא, ואתדבק באתרהא קליפה דערלה דאפריד בין צדיק ושכינתא, על כן לא (דף לו ע"ב) יאכלו בני ישראל את גיד הנשה (שם לב לג), עד דאתעברת האי קליפה מתמן.

ובני כל זמנא דאליו קליפין לא מתעברין מן הקשת, לא יהא קשת בגוניה נהירין, וסימנא דא יהא בידך, עד דתחוי קשתא בגוניה נהירין לא תצפי לרגלי המשיח, ומיד דיהא נהיר בגוניה נהירין, מיד וראיתיה לזכר ברית עולם (שם ט טז), ומיד אתגליא ההוא דאתמר ביה (שמות ג יב) וזה לך האות כי אנכי שלחתיך, לקיימא ביה בימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות (מכה ז טו), בההוא זמנא אתגליא מ"ה ש"היה ה"וה שיהיה.

ליקוטי מוהר"ן

ובו מביא מעט ממאמר הזהר על הפרשה

תורה מב

לשון רבנו זכרוננו לברכה

וירא בצר להם בשמעו את רנתם וכו': (תהלים קו).

הנה עלידי גוניה נמתקין הדינין, כמו שכתוב בזהר הקדוש (פנחס דף רטו): הקשת היא השכינה, ותלת גוניה דקשת הם האבות, והם לבושין דשכינתא, וכשהיא מתלבשת בלבושין דנהירין, אזי וראיתיה לזכר ברית עולם, אזי: וחמת המלך שכתב. משל למלך שבעם על בנו, וכשהמלך רואה המלכה בלבושין דנהירין, אזי מרחם על בנו. ואתיות התפלה היא השכינה, כמו שכתוב (תהלים נא): אדני שפתי תפתח - שהדבור הוא שם אדני. ונקרא קשת, כמו שפרש רש"י (בראשית מח): בהרבי ובקשתי - לשון תפלה. וקול הנגינה הם תלת גוניה דקשת, שיש בקול, אש, מים, רוח, שהם שלשה

אבות, שהאבות הם שלשה גוניה דנהירין, שבהם וראיתיה לזכר וכו'. נמצא מי שמנגן אותיות התפלה, וקול הנגינה הם בזבות ובחירות גדול, אזי מלביש את השכינה, הינו האותיות, בלבושין דנהירין, וקדשא בריה הוא רואה אותה, אזי: וחמת המלך שכתב. וזהו שפרש רש"י. בשמעו את רנתם, בזכות אבות, הינו בששנגינה, שהם תלת גוניה דקשת כנ"ל, בבחירות ובזבות גדול. כי התלת גוניה הם האבות כנ"ל, והם לבושין דשכינתא. ובשחלבושין נהירין בזבות ובחירות, נקרא זכות האבות. אזי: וראיתיה לזכר ברית עולם, אזי: וינחם רוב חסדיו. הינו: וחמת המלך שכתב, ונמתק הדינין: גם עלידי אמונת חכמים, שמאמיין שכל דבריהם ומעשיהם אינו פשוט, ויש בהם רזון, עלידיכן מלביש את הקשת בלבושין דנהירין, אזי: וראיתיה לזכר ברית עולם. כי הצדיק הוא בחינת קשת, כמו שאמר רבי שמעון בן יוחאי לרבי יהושע בן לוי: הנראה קשת ביימך וכו' (כתובות

עו). ואיתא בהר הקדוש (פ' פנחס דף רמו): מי שעובדו לאתרא בהו
מטרוניתא, ולמפשט מנה לבושין דמדרוניתא דפשמין, ולקשטא בלבושין
דגונין נהירין דרזין דאריתא, מה פתיב בה: וראיתיה לזכר ברית עולם,
דאור רז אתקרי, ובהחיא זמנא סלק מנה רנא דבריה, וחמת המלך שככה:
גם מי שעושה לבוש נאה לצדיק, עלידידיה נמתק הדינים: גם זה בחינות
תקיעות, פי תקיעה שברים תרועה, הם האבות אברהם יצחק יעקב, וסימנך

"קשת", הינו תקיעה וכו' (זוהר פנחס דף ר"ל). וזהו פרוש: (איוב כב):
והיה שדי בצריך. פי שם שדי הם האבות (זוהר שם רלא), פי ש' תלת
ענפי האיך, שהם האבות. והם שלשה שמות יהודי: ה', אלקינז, ה',
י"ד אותיות, והם י"ד של שדי. וראשיתבות של אברהם יצחק יעקב,
הם הראשיתבות של יי אלקינז יי: אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם
(תהלים יט), זה בחינת קשת וקול, תלת גונין דקשת:

פירוש נחל זהר

לכל מאמר זוהר על פי ההקדמות בליקוטי מוהר"ן

אמר רבי אלעזר, אבא ואמאי אסיר לאסתכלא בקשת, – אמר
ושאל רבי אלעזר את אביו רבי שמעון, אבא ולמה אסיר להסתכל
בקשת? שהיא כנגד השכינה שכתפילה, וכן השכינה המדברת
מגורנם של צדיקים ומתלבשת במעשיהם. כלומר מדוע אסור
להסתכל בתפילה כאשר אינה כראוי בזכות הכוונה וקול של ניגון
ולעיין בתפילה זו לראות האם תענה בקשתו ומדוע אסור להסתכל
בחיצוניות דברי חולין של צדיקים ומעשיהם הפשוטים או להתבונן
בלבוש הבלי של הצדיקים העניים ומרודים לתחות מדוע מכונים
הם בלבושם.

אמר ליה רבי שמעון, ברי גנין אינון קליפין דמתלפשין ביה
דאינון ביה, דאינון רוח סערה עני גדול ואש מתלקחת וננה לו
סביב, ודא איהו דחזא יחזקאל עליו השלום, דאמר ורא ונה
רוח סערה באה מן הצפון, דא קו תהו קליפא ירוקא דאגוזא קו
ירוק, עני גדול קליפה תנינא חורא דאגוזא, ודא בהו, ואש
מתלקחת קליפה תליתאה דאגוזא ודא חשה, וננה לו סביב
דא קליפה רביעאה דאגוזא, דאיהו אתאחדא במוחא, ומתוכם
כעין החשמל דא מוחא דאגוזא, ודא יאהדונה"י. – אמר לו רבי
שמעון, בני אתה ונולדת מפנימיות מוחי ונשמתי ואתה לבוש
מאיר לנשמתי במעשיך ורוי התורה שאתה מקבל ממני, לכן
תוכל להבין תשובתי, והתשובה לשאלתך היא, כי מפני אותם
הקליפות שיש בקולות התפילה שאינה כראוי בזכות באמונה
שלמה, שאותם הקליפות מתלבשות באותיות התפילה ונמצאים
בתוך השכינה, דהיינו שגם השכינה בגלות מוציאה לפועל מתוכה
פעולות השגחה בבחינת של התעוררות קליפות בתפילה, כדי
שיכוואו על תיקונם כגון מחשבות זרות בתפילה של גדלות ממידות
הנפולות שיש להעלותם לקדושה לתת המלוכה לה' הגדול והנורא
לבדו, ומי שאין בו אמונה בזאת ההשגחה יקשה לו מדוע כך
נראית תפילתו מרם תיקונה כי אין זה כבוד התפילה ואין להסתכל
בבקשת קשת התפילה כשאין הכבוד מגולה אלא לאחר תקינות
הקליפות. ואלו הקליפות שכנגד קדושת אברהם יצחק יעקב מים
אש ורוח דקדושה שבקול ניגון התפילה, אשר כנגדם הם ישמעאל
ועשו והיבורם יחד, אשר הם רוח סערה עני גדול ואש מתלקחת
שהם ג' קליפות הטמאות, כנגד תהו ובהו והושך הנאמר במעשה
בראשית, ואלו הג' קליפות כידוע אין בהם לכאורה שום ניצוץ
קדוש בחינת כבודי לאחר לא אתן, וננה לו סביב היא הרביעית
הסמוכה לקדושה ויש בה מצד אחד ניצוץ קדוש שיש לבררו ובוה
היא במעלה ביחס לג' הקליפות כנ"ל אך מצד שני דייקא מאחר
והיא קליפה דקה וסמוכה למוח הקדוש שבתפילה לכן דייקא קשה
לבררה. ועתה מפרטם במעשה המרכבה וזה הוא שראה יחזקאל
עליו השלום הוא הצדיק שומר הכרית שלום אשר הלביש בעצמו
רוי הנהגת השכינה בתיאור המרכבה, שאמר וראה באותיות
התפילה ונהנה רוח סערה באה מצפון, זה קו תהו קליפה ירוקה קו
ירוק, שכנגד קו וחוט של חסד של אברהם, המה מחשבות אהבה
נפולה הנמשכות מקליפת ישמעאל אשר באות לקבל תיקון דייקא

בזמן דבקות התפילה באהבה להשם יתברך, עני גדול קליפה שניה
לבנה של האגוז, שכנגד יעקב (עיינן פנחס חלוקת הגוונים כנגד
האבות לפי שימת רבי אלעזר אברהם ירוק יעקב לבן יצחק אדום,
וכן שימת רבי אבא לפי מה שקיבל מרבי שמעון לבן אברהם
אדום יצחק ירוק יעקב ובין כך ובין כך כוונת פנימיות דברם
אחד) וזה הוא בהו, המה מחשבות המעורבות מאהבה נפולה
ויראה נפולה וגבורה ודינים ואכזריות בבחינת שפיכות דמים של
עשו המתלבשת באהבה ורחמים כביכול, ואש מתלקחת הקליפה
השלישית של האגוז וזהו חושך, המה מחשבות הגבורה שכנגד
יצחק, מחשבות יראה ופחד חיצינות או מידת אכזריות שבו ללא
צד לבוש של רחמים כלל. וננה לו סביב היא הקליפה הרביעית של
האגוז, אשר מרוב דקותה היא מתאחדת במוח, שהושב מחשבת
דבקות כביכול, אך באמת כוונתו וזה לשם שמים, ומתוכם יכול
דייקא לבוא תיקון התפילה כמוה זך וקול זך, כעין החשמל, היא עין
הרואה זיו השכינה בתפילה באמת, וקול דיבורו וניגונו בתפילה
הוא בבחינת חיות אש ממללות, שמתפלל בחיות ואהבה דקדושה
לה' יתברך ואש גבורה בהתלהבות וחיתוך האותיות עד שנעשה
יהוד קב"ה ושכינתיה שזהו היהוד הוא הפנימיות ומוח האגוז וזה
הוא יאהדונה"י, יהוד שם הוי"ה ואדנות קב"ה ושכינתיה כנ"ל.

ובאופן אחר ענה לו רבי שמעון כי אין להסתכל בחיצינות מעשה
הצדיקים בלבד אשר מתלכשים בהם הקליפות מאורך הגלות
לעיני הצופה בהם, כי הצדיקים בוודאי מעשיהם ללא קליפות כלל
אלא לבושים קדושים לרוי התורה המה, אלא שיש רשות לקליפות
לאחזו מעט למען הבחירה עד שיכול ח"ו להרהר אחרי מעשי
ודיבורי חולין של הצדיקים כאילו מבטלים תורה ח"ו. ומעשיהם
לעיתים מעוררים קושיות רבות שנראים כהפך התורה כביכול.
שנראה ממעשיהם ודיבורם בחינות אהבה נפולה או שמקרים את
מי שאינו ראוי ויראה נפולה פחד להם כביכול או שמרחקים את
הראוי להתקרב ומשפט שאינו מוכרע כראוי כביכול לעיני הצופה,
ויש אחיזה לקליפות אלו עד שיאמין שכל מעשיהם ודבריהם יש
בהם רוזן גדולים ובזאת האמונה יאיר קשת לבוש במעשיהם באור
ספיר ונהיר וחמת המלך שככה.

וברי עד דאלין קליפין דאגוזא מתעברין ומתעברין, בתקיעה
ושברים ותרועה, דבהון שברים (שמות כג כד) שבר תשבר
מצבותיהם, דאינון קליפין דאגוזא, ובתרועה (תהלים ב ט) תרועם
בשבת ברזל, ובתקיעה ודוקע אותם לוי, דאלין גרמו (בראשית
לב כו) דותקע כף ירך יעקב בגיד הנשה, דאיהו צדיק, ואתפרש
מינה שכינתא, ואיהו בגלותא, ואתדבק באתרהא קליפה דערלה
דאפריד בין צדיק ושכינתא, על פן לא (דף לו ע"ב) יאכלו בני
ישראל את גיד הנשה (שם לב לג), עד דאתעברת האי קליפה
מתמן. – ובני אתה ולבוש קדוש שלי כקשת המאירה בגוונים
מאירים, דע כי עד שאלו קליפות האגוז כנ"ל עוברים מן התפילה
והקשיות שעל הצדיקים, ונשברים על ידי זכות התפילה בכוונה,
שדייקא על ידה אדם יכול להבין מרחוק מעלת פנימיות רזי
הצדיקים, וזכות התפילה בקול הנגינה הוא המשבר הקליפות,

בתקיעה שברים ותרועה וסימנך קש"ת ק- תקיעה ש- שברים
ת- תרועה והם כנגד האבות וכנגד מים אש ורוח שבקול הניגון
בזכות, כי הקול מעורר הכוונה כראוי, כי באותם שברים נאמר
שבר תשבר מצבותיהם, שאלו המצבות הם קליפות האגוז כנ"ל
ובתרועה תרועם בשבט ברזל להכות הקליפות ובתקיעה והקע
אותם לח', להכות אלו הקליפות ולבטלם, כי המה גרמו את
הנאמר בפסוק ותקע כף ירך יעקב בגיד הנשה, הוא הצדיק בעל
רוי התורה, אשר מצמצם בכוח היסוד בלבוש הרזים בדיבורי
חולין והנהגות מיוחדות להמשיך אור הרזים לכלל ישראל, אשר
עתה בגלות, בגלל הקליפות, שמהם המחלוקת עליו מפני הקושיות
כנ"ל, לכן מצד המתכוננים בו, באופן שאינו כראוי בחוסר אמונה,
אזי נראה כביכול כי התפרשה ממנו השכינה, והיא בגלות, ואין
אנשים מאמנים כי שכינה מדברת מתוך גרונו וכן נראה בעניונו
כי אין הוא מושגח בהארת פנים ח"ו כביכול, והשכינה והמלכות
אשר הייתה ראויה להיות לצדיק נדבקה במקום הקליפה והערלה
אשר מפרידה זו היא הקליפה בין הצדיק והשכינה, על כן לא
יאכלו בני ישראל את גיד הנשה וישגו מעלת הצדיק עד שתעבור
קליפת הערלה משם. כי לא יכלו להדבק ישראל בצדיק להשיג גיד
סודו אשר נשכה קפץ ועלה מן השנת העולם, כי תקע כף ירכו של
יעקב על ידי שרו של עשו אשר ממנו קליפת אגוז, לכן לא יוכלו
ישראל לאכול השנות הצדיק להכניסם בתוכם, עד שיוכו קודם לכן
לבטל הקליפות על ידי תפילה בקול נגינה זך.

הנה לא יכולנו להימנע מלהביא כאן דברי הכלי יקר על הפסוק
הנ"ל אשר בפרשתנו המדבר ממש מענייננו, כי אין ראוי להסתכל
בקשת סודות ורוי הצדיקים לחשוב שאנו מבינים אותם, אלא שיש
לנו כן להאמין שיש במעשיהם ודיבורם רזים אף מבלי שנבינם.
וזה לשונו:

על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה וגו'. מצינו לרז"ל
שדברים עמוקים שהשגתם קשה, נמשלו לגידין כמו שפירש"י
פרשת יתרו על פסוק ותגיד לבני ישראל. (שמות יטג.) וההשגה
נקראת בלשון אכילה, כמו שמצינו בדי' שנכנסו לפרדס (חגיגה
יד:) שעל החקירה הנסתרת מעין כל חי מביא פסוק דבש מצאת
אכול דוך (משלי כה.טז.) ורמזו במצוה זו לדורות למנוע מישראל
החקירה בנסתרות כמ"ש (חגיגה יג.) אין לך עסק בנסתרות, כי
יש לחוש פן יחרסו שכלם ויבואו לידי אפיקורסות, כי לא רבים
יחכמו להבין כל הסודות על מתכונתם, מצד היות שכלם עובר
בעמק עכור כי הבלי העולם הזה והמודותיו מבבלבין שכל האדם.
ורמו במניעת אכילת הגיד לדורות, להיות לזכרון בין עיניהם כי
מנע ה' מהם פרי עץ הדעת, שלא יאכלו את שכלם דברים קשים
כגידין, כי נגע בכף ירך יעקב ואם ליעקב השלם קרה מכשול זה
לפי שעה כשנמטה קצת מדרך השווי, מה יעשו אזובי קיר אשר
רוב עסקיהם בהבלי העה"ו והמודותיו, על כן לא יהיה להם עסק
בנסתרות כ"א יחידי פגולי הדור כר"ש בן יוחאי ודוגמתו, אשר
קצו ומאסו בהבלי העה"ז כיעקב, כי אם לפי שעה קרה זה ליעקב,
על שנתר לבדו לכדו, ובלי ספק שאחר שקרה לו ענין התאבקות
של ס"מ הרגיש בחטאו וסר מן הדרך ההוא, וראיה לדבר שנאמר
ויבא יעקב שלם. ודרשו רז"ל (שבת לג.) שלם בתורתו, ופירוש זה
דבר יקר הערך, והמשכיל ישמע ויוסיף לקח. עכ"ל.

ומוסיפים אנו כי ודאי בכוח הצדיק הגדול היודע להלביש השגותיו,
יש לנו מעט אחיזה באלו הרזים.

וכרי כל זמנא דאלין קליפין לא מתעברין מקשת, לא יהא קשת
בגונוי נהירין, וסימנא דא יהא בידה, עד דתחוי קשתא בגונוי
נהירין לא תצפי לרגלי דמשיחא, ומיך דיהא נהיר בגונוי נהירין,
מיך וראיתיה לזכר ברית עולם (שם ט טז), ומיך אתגלויא החוה
דאתמר ביה (שמות ג יב) וזה לך האות כי אנכי שלחתיך,

לקיימא ביה בימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות (מכילת
ז טו), בכהוא זמנא אתגלויא מ"ה ש"היה ה"וה ש"היה. - ובני
אתה הנמשך מרוי מוחי ולכן האמוין אתה בי כי יודע אני רוי
התורה לענות על קושיות שלך, דע כי כל זמן שאלו הקליפות
שבתפילה כנ"ל וקושיות על הנהגת הצדיקים לא יעברו מקשת
התפילה והשכינה השורה על הצדיקים, כל עוד לא יתקן מהשבות
רעות שבתפילה על ידי קול ניגון בזכות האמונה, לא תהיה קשת
השכינה והתפילה וגדולת הצדיקים מאירה בגונוי מאירים כראוי
להם, וסימנא זה של התגלות הצדיק הנקרא זה כידוע של הקשת
המאירה בגאולה סימן הקש"ת תקיעה שברים תרועה מים אש
רוח, המשברים הקליפות כנ"ל סימן זה יהיה בידך בחינת י"ד
אותיות האמונה של שמע ישראל, שכנגד האבות הרמוזים בשם
ש-די, ש' תלת ענפי אבות האילן וי"ד אותיות כנ"ל, ודייקא על
ידי הסימן שתסמן בתפילתך ותלביש השכינה על ידי קול הניגון
הזך, עד שתראה הקשת בגונוי המאירים, טרם זאת לא תצפה
לרגלי המשיח, אשר עתיד לגלות בלבוש ומדרגות נמוכות בחינת
רגלין את יהוד הקב"ה והשכינה לכלל ישראל בגלוי גמור, כי הדבר
תלוי בבחירתך להכין הכלי לגילוי השכינה על ידי המשיח, דייקא
על ידי הציפוי והלבוש שעתה תעשה לשכינה שבתפילה על ידי
קול הניגון, ומיד כאשר על ידי הי"ד אותיות של אמונה בתפילה
באחדות ה' הצופה בך, אשר על ידי בחינת י"ד אותיות אלו דייקא
מאירה הקשת על ידי האבות הרמוזים באלו הי"ד אותיות ומיד
שיהיה מאירה התפילה ומאיר הצדיק בגונוי מאירים כנ"ל מיד
ללא מניעת זמן אורך הגלות על ידי מ"ד אותיות כנ"ל וראיתיה
לזכור ברית עולם וחמת המלך שככה, כביטול כל הדינים, וירא
בצר להם בשמעו את רינתם ויזכור להם בריתו וינחם כרוב
חסדיו. ומיד על ידי תפילה זכה בבחינת י"ד כנ"ל יתגלה הצדיק
בעל רוי המעשים הוא הצדיק נסתר אשר נאמר בו וזה לך האות,
שכל אות ואות זכה שבתפילה וכן כל מעשיו אשר בהם נסתרים
אותות ומופתים ורזים בזכות השכינה השורה עליו, כי אנכי
שלחתיך, לכן אנכי, אנא נפשי כתבית ויהכית כך ולהיות המשלה
נכלל במשולה, כי אתה הלבוש לשכינה בשליחותך לגאול את
ישראל והשכינה מן גלות הקליפות, ואני אשלח את משה משיח
כדי לקיים בו במשה ההבטחה מן העבר, בימי צאתך מארץ
מצרים, מארץ מיצר הגרון אשר יונקים מקולו הד' קליפות כנ"ל,
על ידי וזה יסוד וסוד הצדיק לך ובבעלותך האות של התפילה
כראוי וכן הלבשת הרזים באותות ומופתים ושיחת חולין, על ידי
זה התיקון והיצאה ממצרים כנ"ל אראנו נפלאות פלא-אות הסוד
הפלאי של אור השכינה המלוכש ומאיר באות, לעלות נפל-אות
מן הקליפות אשר לשם נפלו אותיות השכינה. באותו זמן של
עלית השכינה יתגלה משה משיח לשכך החמה, הוא משה הרמוז
בלבוש ראשי תיבות הפסוק, מה שהיה הוא שיהיה, מה שהיה
מתוקן בתפילה הוא תיקון השכינה כביטול הדינים, הוא שיהיה
בגאולה הכללית על ידי רגלי משה, כי משה גימטריה שככה, כי
ביום ההוא שככה חמת המלך על ידי תפילת משה. ביום ההוא
יהיה ה' אחד ושמו אחד על ידי אמונת הייחוד י' אלוקינו י' אחד
על ידי בחינת י"ד אבות ענפי האילן, כי על ידי שלמות האמונה
בהשם יתברך ובצדיקים כנ"ל תהיה התפילה זכה ותאיר הקשת
בגונוי מאירים ברגלי משיח צדקנו, מה נאוו על ההרים רגלי
המבשר משמיע בקולו הערב בניגון, קול השלום, כמהרה בימינו
אמן.

עיין בחלקי תיקוני הזהר אשר לפני ואחרי דברנו, להדש עוד מן
הרמוזים הכרויים אשר בדברי רבנו הקדוש הנרמוזים בדברי רבי
שמעון בר יוחאי, זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל כביטול הדינים
אמן.

עלון זה מטרתו לעודד את הציבור לגלות ולהחדש בהבנת מאמרי זוהר, על פי תורותיו של רבנו הקדוש, אשר המה הקדמות עמוקות לכל חלקי התורה ובפרט ללימוד זוהר, כפי המובא בדבריו: "אמר התורה שלי היא כולה הקדמות" (שיחות הר"ן קצ"ט). והוא בעיקר לפי הכלל החמישי לדרך לימוד ליקוטי מוהר"ן המובא בספר ביאור הליקוטים להרב רבי אברהם בן רבי נחמן וצוק"ל. וזה לשונו "...הוא כל מקרא או מאמר חז"ל, שמזכיר קצת מאתה לאיזה ענין, פורב בוונתו על כל הענין ונכנס ונתבאר כל המקרא והמאמר חז"ל בזה הענין". עכ"ל. כלומר שכללי התורה וההקדמות שמביא רבינו הקדוש בתורתו המה מפרשים את כל המאמר שמביא בדבריו רק את חלקו בספריו. והבא לעיין בתורתו ובזוהר, יראה בעיניו ממש איך כל כללי תורתו נמצאים בכל מאמר זוהר והוא פלאי. ויש להבין קצת הענין בפרטות כי ידוע אשר נשמת רבנו הקדוש ונשמת רשב"י אחת המה, כמובא רמז לכך בספר כוכבי אור, כי גימטריה נחמן בן שמחה וכן גימטריה שמעון בן יוחאי חושבן דין כחושבן דדיון. לכן נרמזו אור חכמתם הגדול בשם העלון נחל זהר, שהרי נחל הוא על שם הנחל נובע מקור חכמה המאיר ומגלה זהר רשב"י הנסתר, שהוא אור זוהר הקדוש. נא ונא ראו בעצמכם לחדש בדרך לימוד זה להוציא עצות למעשה ולהתחזקות בעבודת ה' ויתקיים בנו מאמר זוהר: **כהאי חיבורא דילך דאיהו ספר זוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. במהרה בימינו אמן.**

עצות על פי הלימוד

א. על ידי נגינה בתפילה בקול זך ובחיר נמתקין הדינים.

ב. על ידי שמאמין שכל דברי ומעשי החכמים אינם כפשוטו אלא בהם רזין, על ידי זה נעשה המתקת הדינים

ג. גם על ידי שעושה לבוש נאה לצדיק.

תפילה על פי הלימוד

רגע ורגע, "דלו עיני לפרוס ה' עשקה לי ערבני. ערב עבדך לטוב אל יעשקוני ודים". עזרני בזכות אבותינו ובזכות כל הצדיקים אמתיים, בזכותם לבד נשענתי ובהם חסיתי, שפמו שאני רחוק מכל הדברים שבקדשה, בן תהנני ברחמיך ותקדשני בקדשתך העליונה, ותעזרני ותזכני להגיע מהרה לכל הדברים שבקדשה, שאזכה לסור מרע לגמרי באמת, ואזכה תמיד לעשות מצות הרבה בכל יום ויום לעסק בתורה ובתפלה ובגמילות חסדים תמיד כל ימי חיי. ותזכני ברחמיך הרבים שאזכה לדעת ולבון לעסק ביותר בהמצוה השייכה לשרש נשמתני, ונפשי תהיה נמשכת ביותר אחר אותה המצוה השייכה לשרשי העליון, ואזכה להרבות במצוה זו תמיד בכל עת, באפן שאזכה לתקן בחיי את כל אשר שחתתי. ותמלא רחמים עלי תמיד ותשכח חטאתי מאתי, ואל תעשה עמי כחטאי ואל תדינני כמפעלי. "שויבנו אלקי ישענו והפר פעקד עמנו. הראנו ה' חסדך וישעך תתן לנו. קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך. אל תסתר פניך מפני ביום צר לי הטפה אלי אונד ביום אקרא מהר ענני. ואני אשר עזך וארנן לבקר חסדך כי היית מושגב לי ומנוס ביום צר לי. אלקים שיר חדש אשריה לך בגבל עשור אומרה לך. אשריה לה' בתי אומרה לאלקי בעודי. עזי אליך אומרה כי אלקים מושגבי אלקי חסדי:"

עוף ישראל מעתה ועד עולם: ועזרני והושיעני שאזכה להלביש ערפוס, לכפות ולהלביש ענייני טובים והגונים, ותזכני ותעזרני שאזכה לעשות לבושים נאים לצדיקים אמתיים. וזכנו ברחמיך לשמע קול שופר פראש השנה מתוקע הגון וכשר וירא אלקים מרבים, ויעלה לפניך קול התקיעה והשברים והתרועה, ויעוררו את זכות אבותינו אברהם יצחק ויעקב, ותביט בזכותם, ועלידיה תשכח ותמתיק ותבטל חמתך מעלינו ותשיב אלינו ותאיר פניך בנו. אבינו מלכנו, הוסיף וקמל עלינו ועזרנו לבוא לכל מה שבקשנו מלפניך, עזרני עזרני הנני הנני, פי עליך לבד נשענתי, "אנא ה' הושיעה נא אנא ה' הצליחה נא". הצליחה נא לעבדך מהיום, ועזרני וזכני לדלג ולקפץ על כל הקלי עולם הזה ותאותיו חיש קל מהרה. ואזכה להתקשר אליך באמת בקשר אמיץ וזקק, ולהתדבק בעבודתך תמיד יומם ולילה. עשה למען שמך עשה למען ימינה, פי צרכינו המה מרבים ודעתנו קצרה לבאר ולפרש, וכל דבר גדול וקטן שאנחנו צריכים בעבודת ה', לא יספיקו ימינו לבאר ולפרש את עצם רבוי המניעות והעפוכים שיש על זה, ולא יספיקו כל ימינו לבקש ולחנן ולהעתיק ולהפציר אותך על זה שתזכנו לשבר כל המניעות ולזכות להוציאנו מכל אל הפעל. פי אני יודע באמת שאני רחוק מכל הדברים שבקדשה בעונותי הרבים, אך עליך לבד נשענתי, ועיני תליוות לרחמיך בכל עת ובכל

"שמעה אלקים רנתי הקשיבה תפילתי". עזרני ה' אלקי, שאזכה להתפלל בכונה גדולה ובשמחה רבה והתעוררות הלב באמת. ותזכני ברחמיך הרבים ותעזרני לסדר תפילתי לפניך בקול גילה ורגו, ואזכה לנגן אותיות התפלה, וקול הנגינה יהיה יפה וזך וצה בזכות ובבהירות גדול, עד שאזכה להלביש את שכניתי עזך בלבושין דנהירין, ועלידיה תמלא רחמים על עמך ישראל ותראה בצרותינו ועניינו ועמלנו ודחננו בגוף ונפש ומוזן, ותשיב חמתך מאתנו, ויקם מקרא שכתוב, "וראיתיה לזכר ברית עולם". ותזכר ברית אבותינו אברהם יצחק ויעקב, ותרחם עלינו בזכותם, ותאזין תפלתנו ותקשיב שועתנו ויראה לפניך רנוננו, ויקם מקרא שכתוב, "וירא בצר להם בשמעו את רנתם". ותמתיק ותבטל מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל כל הדינים שבעולם, ותמשיך עלינו שפע טובה וברכה ורחמים והיים ושלום וכל טוב, ותגמלנו חסדים טובים תמיד. ובכן תזכנו ברחמיך הרבים ותשפיע עלינו אמונתך הקדושה, ותזכנו לאמונת חכמים בתכלית השלמות, ואזכה להאמין בחכמים וצדיקים אמתיים שכל דבריהם ומעשיהם אינו פשוט אלא יש בהם רזין, ואזכה עלידיה לאנתרה למטורניתא ולהפשיט מנה בלבושין דנהירין דאנן רזין דאורייתא, ועלידיה אזכה להתמתיק ולבטל כל הדינים מעלינו ומעל כל

לעילוי נשמות
מאיר צבי בן הרב נחמן ישראל
ת.נ.צ.ב.ה

להצלת שמעון בן רמונה רוחמה, ולדוע של קיימא
וכן לרפואה שלמה רחל בת מזל ורמונה רוחמה
בת שמחה

לעילוי נשמת מירה בת אשר
ת.נ.צ.ב.ה

לרפואת חיה ליאורה
בת פטריסיה

ליצירת קשר להארות ותרומות nahalzohar@gmail.com

לעילוי נשמת דבורה בת חיים
ת.נ.צ.ב.ה